

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului. Nașterea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

În ziua aceasta de praznic sfânt, în cer pentru sfinți, iar pe pământ pentru neamul creștinesc binecredincios, Eu, Domnul Iisus Hristos, într-un cuvânt în carte cu slavă de învățătură și cu duh de binecuvântare pentru praznicul de Rusalii, când slava Mea se va așterne și se va odihni aici, în Grădina Întâlnirii sub cortul alb și va petrece ea cu popor adunat la izvor și se va vesti pe pământ, și taina Mea din această vreme va merge din loc în loc, bucurând și mângâind inimile însetate de dor de Dumnezeu, că mângâiere vin să dau, fiindcă așa am promis în ziua cea de bun rămas între Mine și ucenicii Mei acum două mii de ani, după ce patruzeci de zile au trecut de la învierea Mea, petrecând cu ei din timp în timp, și apoi Mi-am luat bun rămas de la ei și M-am așezat lângă Tatăl, sus, făcându-le promisiunea că nu-i voi părăsi până la sfârșitul timpului și că voi fi cu ei în taină, și Duhul Sfânt Mângâietorul le va da de la Mine lor și-i va povățui pe ei și-i va mângâia, după cum este tainica Lui lucrare, mângâierea.

Cu praznic de înălțare a Mea la Tatăl Mă așez în carte și aduc aminte în ziua aceasta de cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, prin care am spus că dacă Mă duc la Tatăl îi voi trage pe toți la Tatăl și la Mine, și le promiteam ucenicilor Mei pe Duhul Sfânt Mângâietorul.

O, are omul nevoie de mângâiere peste viața lui pe pământ, și nu știe de unde vine ea cu adevărat. O, e atâta lipsă de iubire pe pământ, de nu mai știe nimeni calea spre mângâiere, chiar dacă omul numai după mângâiere caută, dar mângâiere nu are dacă el nu știe cine este mângâiere, iar cine nu știe nu are, și este sărac de viață și de putere de viață. O, aș mângâia peste tot și în toată vremea pe toți cei lipsiți de mângâiere, căci omul e necăjit pe pământ, chiar dacă ar fi cel mai bogat de cele pământești sau cel mai împodobit la minte sau mare pe pământ.

M-am înălțat la Tatăl de lângă ucenicii Mei, căroră le-am dat și le-am lăsat duhul mângâierii, dar cei mângâiați sunt cei ce împart mângâiere, și așa i-am povățuit Eu pe ei să lucreze mângâiere lor și să lumineze cu ea lumea celor nemângâiați. Eu am fost și sunt Cel mai îndurerat, și sunt așa încă de la începutul lumii și al omului și sunt așa de când l-am pierdut pe om, dar Mă mângâi mângâind, și așa Îmi port durerea, și tot așa îl povățuiesc și pe om să-și lucreze bucuria și mângâierea, iar cel ce va asculta așa va vedea că Eu sunt adevărat în ceea ce spun. O, numai diavolul nu se bucură de mângâierea omului, și de aceea îi înlesnește numai minciuna lui în locul mângâierii și stă omul, săracul, lipsit de mângâierea cea de sus, de la Dumnezeu și n-are mângâiere.

A venit până deasupra petrecerii Mele cu ucenicii Mei, a venit un nor alb și frumos, și pe când le grăiam cuvânt de mângâiere s-a așezat norișorul între Mine și ei și Mi-a făcut într-o clipă cale spre Tatăl, iar ei s-au umplut de mângâiere numaidecât și au rămas în Duhul Meu, iar Eu în duhul lor, și nedespărțiți am lucrat, Eu cu ei, și ei cu Mine în toate apoi, și numai norișorul ne despărțea prin taina lui, iar Eu și Tatăl eram lângă ei, tăinuți în nor.

O, iată cu ce dulce grai Mă așez între Mine și om, și am promis că vom sta în cuvânt cu cei ce s-au așezat păstori de biserică și voi da să-i trezesc din necunoștință de Dumnezeu, și de mila turmei creștine voi face aceasta.

Așadar, luați aminte, o, luați aminte la Cel ce vă grăiește vouă din ceruri, vouă, mai-marilor de peste biserică, vouă, care ați uitat ce este viața de păstor, viața lui Hristos, pilda cea pentru păstori. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, dar voi nu aveți cruce, ci aveți slavă mare adunată în jurul vostru și nu vă temeți de duhul cel rău al slavei venită de la oameni. Slava Mea a fost suferința cea pentru turmă și crucea, și cu acestea am păstorit Eu turma atunci și peste veacuri. Nu este locaș de biserică în care să nu fi fost Eu înfățișat în fața preotului slujitor la altar pe cruce răstignit cu piroane și cu spini încununat pe frunte. O, de ce, oare, de ce Mă așează înaintea lor răstignit pe cruce toți cei care se fac slujitori de altare? Oare să plângă ei de mila Mea? O, nu.

O, iată, iată ce vă spun Eu, Domnul Cel înviat din răstignire. Turma creștină are împărțită prin sfinți și prin părinți zile de praznice sfinte și de slavă pentru Domnul, iar ziua răstignirii Mele nu este zi de praznic, ci ziua învierii Mele este zi de biruință și de praznic de biruință și de odihnă după biruință și de bucurie pentru ea. O, iată de ce n-ar mai trebui creștinii să Mă înfățișeze pe Mine răstignit pe cruce, căci această înfățișare este judecata celor ce M-au răstignit și a celor pentru care am fost răstignit, iar creștinii ar trebui să Mă înfățișeze pe cruce înviat, nu răstignit, așa cum Mi-am povățuit Eu poporul cuvântului Meu din vremea aceasta, iar el așa ascultă, și are ca zi de odihnă ziua învierii Mele, și înviat trebuie să Mă înfățișeze turma Mea creștină, și așa să Mă mărturisească și păstorii de peste turmă, înviat, nu răstignit.

Eu sunt Iisus Hristos, Domnul învierii, și grăiesc vouă în zi de praznic sfânt și dau să vă păstoresc dacă Mă primiți de Păstor peste voi, iar dacă nu Mă primiți Eu nu vă sunt Păstor, iar voi nu sunteți păstori peste turma creștină, care este turma Mea. Pe voi, cei ce nu Mă primiți să vă învăț, să vă trezesc, să vă păstoresc, pe voi vă întreb: cine sunteți voi? Întrebați-vă și voi cine sunteți și spuneți-vă fiecare: „*cine suntem noi, cu cine semănăm, și cui slujim?*”. O, întrebați-vă și dați-vă răspuns, căci Eu Mi l-am dat în dreptul vostru și am această socoteală pe masă.

Iată, iată, vin și vă spun că Eu sunt Păstorul turmei creștine și Mă uit la voi cum mergeți și ce faceți. Iată, mergeți prea sus cu mărirea în care v-ați așezat, și cu care fără teamă de Dumnezeu dați să stricați pe cele așezate prin sfinți și prin părinți, și nu aveți voi acest drept, și vă spun vouă în zi de învățătură a Mea peste voi că nu veți putea schimba nimic, decât peste voi veți schimba, iar creștinii dreptslăvitori vor rămâne de partea sfinților ca în toate vremile de încercare peste biserica Mea, și de aceea sunt ei și vor fi creștini, iar voi, și ceilalți ca voi, veți fi în vâlvătaia amestecării și a frământării lui satana-antichrist, care dă să se lovească în stâncă, în Piatra cea din vârful unghiului, Care Se cheamă Iisus Hristos.

Vin de la Tatăl cuvânt pe vatra neamului român și am scris în cartea Mea cea de azi peste șaizeci de ani de cuvânt și nu M-am împiedicat în nepăsarea păstorilor de biserică, o, nu, și nici de nepăsarea voastră nu Mă împiedic ca să vin și să păstoresc. Așadar, ascultați:

V-ați amestecat în nelegiuirea care se vrea a fi semnată peste câteva zile în nume de biserică ortodoxă și de capi de biserică, și a fost trasă la această fărădelege și biserica din neamul român prin capii bisericii.

Îmi fac datoria și spun: Nu vă duceți la această amestecare! Fugiți de această fărădelege, care atrage mânie peste pământ, că iată bătut pământul peste tot de urgii fel de fel! Cei ce vă duceți acolo ca să spuneți „*da*” nelegiurii și răsturnării datinilor creștinești și locul lor din calendar, voi veți fi cei ce vă veți rupe de turmă și veți face ruptură în turmă și va fi război. O, de ce, oare, vă credeți așa de mari ca să grăiți în numele turmei, pe care n-o întrebați dacă vrea cu amestecătura așa cum vreți voi, care călcați datinile sfinte? O, ce mai înseamnă aceasta? De unde vine această lege necunoscută? Iată, aceasta este lucrarea cea ascunsă a lui antichrist, care visează în toată vremea să piardă biserica Mea. O, cum de nu sunteți deștepți ca să vedeți lucrarea cea vrăjmașă? O, nu știe turma ce dați voi să-i pregătiți, voi, cei ce vă dați mari și în drept să hotărâți pentru toți, dar vai vouă!

Voi birui Eu, Domnul, Eu, Cel plin de milă pentru turmă, iar voi vă veți desprinde singuri și va fi război, că este încă temere de Dumnezeu în mulți dintre păstorii de biserică și dintre cei ce iubesc pe Dumnezeu cu frică. Duhul proorociei este cel ce lucrează și cel ce stă împotriva celor ce alunecă spre această nelegiuire, căci Moise plângea înaintea Mea pentru neascultarea poporului și ai mai-marilor lui, iar preotul Aaron făcea vițel de aur și juca în jurul lui cu veselie și venea pieirea și ei nu vedeau.

Voi, cei dintre păstorii de biserică, voi, care sunteți cuprinși de îngrijorare și plângeți în voi și în afara voastră pentru nelegiuirea care se apropie în nume de biserică, o, trageți-vă de-a dreapta Mea și ieșiți din amestecătură și puneți mare peste voi iubirea de Dumnezeu și credințioșia pentru cele lăsate de sfinți și de părinți o dată pentru totdeauna, precum Scripturile vă

învață aceasta, și se va rupe în două turma, o parte de-a dreapta Mea și cealaltă de-a stânga, iar voi feriți-vă de păcatul necredinței, că această nelegiuire păcătoasă lovește în lucrarea Duhului Sfânt, căreia nu-i poate pune stavilă nimeni de pe pământ. Vă îndemn părintește, trăiți creștinește, iar pentru aceasta vă chem să vă uitați în cartea Mea cea de azi și în hrisovul așezământului cetății Mele de scaun din mijlocul neamului român, unde-Mi am tronul izvorului Meu de cuvânt, și după care lege sfântă ar fi să viețuiască toată biserica Mea de pe pământ în aceste vremi grele, ca să fie ea a Mea cu adevărat, ca să semene ea cu Mine, și nu cu lumea, că iată, fața lumii joacă în placul lui satana ceas de ceas, și nimeni nu poate opri acest măcel de peste oameni.

Iată, nelegiuirea este pregătită să se înfăptuiască și merg spre ea și soli din partea bisericii neamului român, care va da semnătura în numele bisericii și a turmei din țară, iar această nedreptate va fi mare peste turmă și mulți se vor trezi și vor lupta pentru credința cea din părinți și va fi durere și mulți vor plânge, și vor suspina de jale cei ce iubesc pe Dumnezeu după adevăr. O, temerea de Dumnezeu ar fi putut pune stavilă acestui atac, dar unde mai este temerea aceasta, care să oprească pe cei ce se ridică să facă nelegiuire?

Acum Eu, Domnul, cuvintez și vestesc vina celor din partea bisericii neamului român, care-și vor scrie numele spre întărirea nelegiurii acoperite cu nume mare alcătuit de cei ce cu hoție au lucrat și au vestit întâlnire nelegiuită, spunându-i ei „*marele și sfântul sinod*”. Acest nume este scris așa pentru proști, căci așa cred păstorii cei trădători de turmă, așa cred că sunt cei din turma bisericii neamului român, și din alte neamuri și biserici cu nume sfânt de biserică ortodoxă. O, nu este nevoie de acest sinod, dar au nevoie mai-marii lumii ca să lovească ei în Dumnezeu și în turma creștină, iar pentru aceasta ei cumpără oameni ca să le facă jocul, și nu este în alt fel lucrarea celor rădăcitori de oameni și a celor ce trădează cauza cea sfântă a Domnului și a sfinților Lui.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Păstorul Cel cu crucea, Mă despart de cei ce se despart de Mine și de sfinți, când fac ei aceasta de la ei putere, și-Mi îndemn turma și pe păstorii cei dreptcredincioși să stea bine și cu frică și cu luare aminte când zidurile se clatină, căci vremea se cutremură o dată cu nelegiuirile de pe pământ. Post și rugăciune să se suie la cer. Veghe și credință să lucreze creștinii cei sfinți, căci Duhul Sfânt vine cu mângâierea și păstorește din partea Mea pe cei credincioși. Tainic să Mă poarte cei credincioși, și să-și întetească viața cea sfântă, căci Eu sunt cu ei până la sfârșit, precum este scris. Amin.

În ziua aceasta de praznic sfânt am pe trâmbița Mea Verginica lângă Mine, iar sfinții prăznuiesc între ei și ea ziua ei de naștere pe pământ, în anul când vrăjmașii bisericii au hotărât prin trădare să dea de la locul lor sărbătorile sfinților, și le-au mutat, scoțând zile din calendarul creștin în anul 1923, când s-a născut Verginica, pe care am făcut-o trâmbiță a Mea apoi, și de atunci neamul român nu mai sărbătorește la vremea lor, la locul lor din calendarul străbun zilele de serbare a sfinților. Mă voi așeza acum în carte cu trâmbița Mea, și iarăși vom plânge și iarăși vom grăi din cer, căci plânsul Domnului și al sfinților Lui este veghe mare peste pământ, este ispășire mare, și numai suferința Domnului aduce milă pe pământ și aduce îndurare și răbdare, iar răbdarea are rod, căci ea odrăslește și aduce rod nou, nădejde nouă aduce ea. Amin, amin, amin.

— *Nădejdea este mângâiere, o, Doamne, și este ea alin pentru dureri, iar noi, sfinții Tăi, dacă n-am avea dureri durerile de pe pământ, ar fi atât de dulce cu Tine pentru noi întru cele cerești ale Tale, ale facerii Tale celei nevăzute, Doamne îndurerat, dar nădejdea că va fi biruință asupra celor fără Dumnezeu între pământ și cer, lucrate de oamenii cei fără de iubire în ei, aceasta ne aduce mângâiere și lucrare multă, ca pe câmpul de luptă când două tabere se*

înfruntă pentru biruință una asupra celeilalte, iar noi știm pe cele scrise din vreme că Tu vei birui alături de sfinți, așa cum ai biruit moartea în clipa învierii Tale dintre cei morți, și pe care i-ai sculat odată cu Tine când nimeni nu se aștepta la aceasta, și iarăși Tu vei birui pe satana, cu sfinții Tăi vei birui, și avem mult și mereu de luptat, Doamne, și patria cerească avem s-o așezăm între pământ și cer.

E sărbătoare pentru mine între sfinți pentru ziua mea de naștere pe pământ, când Tu Ți-ai pus atâta nădejde că vei putea să Te sălășluiești întru mine cu glasul cuvântului Tău peste pământ, și ai împlinit aceasta suferind, și eu și Tu suferind, Doamne, iar suferința noastră a zămislit credință în cei ce ne-au aflat și ne-au stat alături apoi, și au scris ei mereu pe pământ durerea cuvântului Tău, care Te mărturisește că ai grăit aici, pe vatra neamului român, și Ți-a fost scris cuvântul, și iată, încă Îți este scris, și ai așezământ și tron de cuvânt pe pământul român și Te reversei din el, precum este scris, și nume minunat Ți-ai scris pe pământ. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Tău cel minunat și lucrarea Ta cea plină de cuvânt, și cum Îți este lucrarea așa Îți este și numele, iar eu Ți-l mărturisesc din cer și Te doresc Stăpân al celor ce-Ți cred venirea, iar ei să fie oșteni ai patriei de sus, ca să facă ei cu puterea Ta voia cuvântului Tău, și ca să ai în ei luptători biruitori pentru Tine, Doamne, că măreață va fi ziua când ne vom odihni, după ce satana și îngerii lui se vor ști biruiți de Tine, Mielul lui Dumnezeu, și de oastea Ta cea sfântă în cer și pe pământ, și va fi mângâiere, Doamne.

O, de-ar sta deplin și frumos la făcut toți cei care-Ți află cuvântul facerii omului nou din fiecare dintre cei cărora Tu Te descoperi ca să-i tragi la Tatăl pe ei! O, de ar înțelege ei cu toții că nu e glumă cu răspunsul pe care va trebui să Ți-l dea cei ce au fericirea să Te afle în acest cuvânt! Nu mai poate scăpa nimeni de acest răspuns dintre cei cărora Tu Te-ai descoperit în toți anii aceștia, pe care i-ai început cu mine în anul 1955, de mi-ai format pentru Tine plămadă după voia Ta și m-ai făcut sălașul Tău de venire, iar eu m-am jertfit așa cum a fost voia și alegerea Ta, de partea suferinței cu Tine, Doamne.

O, e sărbătoare în cer pentru ziua mea de naștere pe pământ, iar în vremea aceea s-a zdruncinat așezământul bisericii și al neamului creștinesc, căci s-au sculat trădători de la mijloc și s-au vândut vrăjmașilor și au clătinat aceștia datinile sfinților și au umblat la legea cea sfântă a bisericii Tale, și a fost apoi suferință peste cei ce Ți-au rămas credincioși, iar Tu Ți-ai pus nădejdea în lucrarea Ta cu mine și în biserica Ta cea nouă, pe care ai zidit-o din nou, și ca pe vremea străbunilor i-ai dat față și viață și ai pus la loc pe cele dărmate de trădători atunci, iar eu mă mângai cu această bucurie, că Ți-am fost de folos la greu, Doamne, și iată-mi urmașii, că ai păstrat lăstari din vremea mea și s-a zămislit un popor frumos prin ascultare de cuvântul Tău, care trebuie nu numai auzit, ci și împlinit trebuie să fie el de către cei ce aud de la Tine, o, că nu este păcat mai greu ca și acela de a nu împlini cuvântul Tău cei care îl aud pe el, zdrobindu-și ei singuri această fericire rostită de Tine lui Toma, căruia după ce Te-a văzut înviat, și cu semnele răstignirii pe Tine, i-ai zis lui: «Fericit ești că ai văzut, dar mai fericii cei ce n-au văzut și au crezut!».

Mă doare, mă doare în cer, Doamne, mă doare de la toți cei care și-au călcat peste fericirea aceasta și au dezertat, luându-și ei pașii și viața de sub mâna Ta, de sub ocrotirea Ta peste ei, căci au fugit, s-au desprins și-și conduc singuri viața după îndemnul minții lor, dar au stat aici, sub streășina Ta, și ca pe pui i-ai crescut și i-ai acoperit, și vor fi strigați de Tine ca să dea răspuns în dreptul lor, și mă doare, mă doare că ei nu știu ce greu va fi aceasta. O, nu mai este numit și socotit al Tău acela care-Ți face de răs mersul și statura Ta prin plecarea lui în lături, de parcă cetatea Ta de fii ar fi de împrumutat, și de părăsit apoi. Iată, nu-i va fi bine unuia ca acela, care se duce de la Tine pic cu pic până se duce de tot, rătăcind drumul pic cu pic și pribegind apoi fără casă și de capul lui.

O, cu jumătate de iubire nu se poate cu Domnul. Cu un picior afară și cu unul în casă să nu-și închipuie nimeni că se poate cu Domnul și pentru Domnul. Lipsa legăturii cu Domnul și cu

frații clipă de clipă taie pic cu pic statornicia celui ce dă să se mulțumească așa și să se lupte apoi să nu cadă din viață și din tot ce a luat de la Domnul să facă pentru viață. Iată, nestatornicia până la sfârșit îi schimbă omului plata cea de la sfârșitul vieții de pe pământ, căreia îi urmează cea fără de capăt. Cine-și ia viața din mâna Domnului, după ce l-o dă să-i fie cârmuită și vegheată mereu, acela nu mai este scris al Domnului, nu mai poate Domnul pentru el, căci poate el, și-și cârmuiește singur viața, după ce de bună voie și-o dăduse Domnului și pazei celor de sus.

O, aceasta ne este suferința în cer de la cei ce-și aruncă și-și uită îndatoririle împărțite celor ce se dau Ție cu viața lor ca să aibă ei viață apoi, iar ei și-o iau din mâna Ta și nu mai au ce au avut, și noi sus avem lacrimi, avem rușine de la cei ce ne rușinează fugind din binele ceresc, o, și mult se bucură satana de la ei, și ne doare, Doamne. O, dezertorii vor fi aduși în fața Ta să dea răspuns aici, și nu știu ei acum aceasta, o, nu știu cei ce nu văd, și nici credința aceasta n-o mai au, cum că vor da răspuns.

O, e de aur ascultarea de cuvântul Tău, și aur este pentru Tine cel ce Te ascultă până la sfârșit ca să Te bizui Tu pe el, Doamne, dar trebuie creștinii noștri să-și aducă mereu aminte de veghe pentru ascultare, căci David împăratul stătea noaptea înaintea Ta și-Ți dădea inima și spunea: «Cercetat-ai noaptea inima mea ca să vezi dreptatea din ea, Doamne, iar eu am păzit căi aspre pentru cuvintele gurii Tale, ca nu cumva gura mea să se deprindă grăind lucruri omenești, iar când Te-am strigat m-ai auzit, o, Doamne».

Așadar, cu asprime asupra sa însuși, așa trebuie să vegheze pentru căile sale cel ce se alege să Te slujească și să nu mai slujească luiși după ce-Ți află venirea Ta cea de azi, Doamne, iar eu așa am făcut pe pământ, și m-am temut să-Ți calc cuvântul, iar Tu Ți-ai găsit plăcerea în mine și Ți-am fost de folos după voia Ta, chiar dacă atât de neputincioasă mi-a fost viața trupului meu.

O, aș sta de vorbă cu poporul, Doamne, că mi-e dor, dar știi Tu bine să-l înveți toate, iar eu îi spun așa:

O, ascultă de Domnul și de tot cuvântul Său de peste tine, popor cu nume nou, că Domnul Se umple de suferință ca și sfinții Săi dacă tu nu ești conștiincios și mult împlinitor cuvântului Său de peste tine, păzind căi aspre pentru această împlinire, așa cum eu am lucrat pe pământ înaintea Domnului.

O, dar acum este pregătire mare pentru sărbătoarea cea slăvită a Rusaliilor și ți-a dat Domnul de lucru la slava Sa cu tine pentru ziua aceea mare, și binecuvântare îți dau și eu, ca să fii frumos în ziua aceea, iar până atunci cu ascultare să lucrezi, cu jertfă și cu iubire, popor cu nume nou de nou Ierusalim, căci așa se dau Domnului și voii Lui cei ce Îl urmează pe El de pe pământ spre cer. Amin.

— O, Verginico, vom sta cuprinși de florii slavei sărbătorii de Duh Sfânt. Vom fi cu toții de-a-supra și vom lucra slavă și iubire fierbinte în inimile care se vor aduna atunci aici, cerul și pământul laolaltă în aceeași simțire, iar Eu, Domnul, așez acum binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh pentru pregătirea slavei Duhului Sfânt și peste tot lucrul inimilor și al mâinilor celor ce Ne pregătesc pe pământ această zi de slavă ca să Ne întâmpine frumos, căci fără Dumnezeu nu este nimic frumos, nimic slăvit, nimic veșnic.

Cheamă, poporul Meu, cheamă de la Domnul vreme dulce, văzduh lin, cu adiere de vânt binefăcător și mângâios cu lucrarea sa, iar slava Mea să se așeze și să se odihnească peste cetate, de acum și până peste vremea sărbătorii, că mult așteaptă cei din cer să-și hrănească bucuria și să ia din mângâierea care va fi lucrând, și tot așa așteaptă și cei ce, așteptând, se vor aduna aici, la izvorul slavei Mele cu ei.

Binecuvântată și plină de pace să fie toată truda și lucrarea poporului Meu slujitor pentru pregătirea sărbătorii! Nimeni să nu se mai odihnească acum, ci să ceară pe Domnul ca să poată El, că este mult de lucru, și toate se vor așeza atunci cu slava sărbătorii, și toate vor fi luate în cer

spre mărturia zilelor Domnului, căci Eu sunt în față pentru toate câte se lucrează și se așează, și mari trebuie să fie inimile celor care gătesc sărbătoarea cea văzută de cei de jos și de cei de sus, și căreia i se va alătura taina slavei nevăzute, dar care se va simți cu multul și va inunda inimile celor adunați.

Pregătirile sunt în toi și în cer și pe pământ pentru praznic de Rusalii, o, și vor fi cu noi aici străbunii cei bravi ai neamului român, bărbați biruitori, care au luptat cu dârzenie și cu dăruire pentru întregirea neamului și a pământului străbun, și-i vom pomeni pe numele lor cu slujbă de aducere-aminte a dragostei lor de țară și de neam, și le va fi făcută văzută râvna lor pentru acest pământ sfânt, țara română, patria Mea cea de azi, leagănul în care-Mi scriu cartea cuvântului Meu din vremea aceasta, Evanghelia cea veșnică, și oricine va fi găsit scris în cartea aceasta va fi mântuit, precum este scris, numai să stea lângă Mine până la sfârșit cei ce M-au ales ca să le fiu lor Dumnezeu și Învățător să le fiu.

Voi, cei ce pregătiți sărbătoarea, puneți-vă inimile cu totul. Tot ce e mai frumos și mai sfânt în istoria acestui neam, aduceți la vedere pe cât se poate, fiilor, că iată, scol strămoșii din așternutul lor și-i iau cu Mine aici, ca să lupte ei ca și atunci pentru țară și pentru neam, căci hoții de țară sunt ca și atunci, și sunt prin urmașii celor cu inimă de hoț din neam în neam și trădează de la mijloc soarta acestui pământ și neam.

Binecuvântare așez pentru toată gătirea sărbătorii, și din șapte laturi lucrez și împlinesc, că slava sărbătorii va fi mare. Nu vă temeți că sunteți mici, că sunteți puțini și neputincioși pentru cele mari ale Domnului cu voi, căci puterea vine de la Mine, iar Eu sunt în față pentru toată împlinirea.

Iar voi, cei din porți, care străjuți din partea Mea cetatea, care-Mi primiți cuvântul și Mi-l așezați în carte spre mărturie, prindeți vlagă, fiilor, și vegheați de lângă Mine peste toate și în toate până la ziua slavei sărbătorii Duhului Sfânt Mângâietorul, și mângâierea o va aduce El peste cetate și peste cei adunați la sărbătoare.

Pace peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român! Zi de zi, ceas de ceas, clipă de clipă, pace, o, pace în toate inimile și pace între frați!

Chemați la sărbătoare, fiilor! Deschideți porțile și puneți masă sfântă! Eu, Domnul, sunt aici, și cu Mine oștiri din cer.

Belșug de pace așez. Tot și toate să slujească acestei minuni, ziua de Rusalii, că va fi minunată ziua aceea. Duhurile celor drepti ai țării vor sta deasupra și vor privi și se vor mângâia, căci cete de sfinți și de oșteni bravi ai neamului român vor sta cu Mine în văzduh și vom lucra slavă, slava Duhului Sfânt Mângâietorul peste pământul român. Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2016